

dog har bl. a. norske fiskerfartøjer ret til i en overgangsperiode, der udløber den 31. maj 1973, at drive fangst, fiskeri og jagt samt foretage omladning i området mellem den ydre grænselinie for fiskeriterritoriet og en linie, der løber i en afstand af 6 sømil fra den indre grænselinie; for så vidt angår fiskeri med håndline og langline kan norsk fiskeri derhos foregå i en afstand af indtil 3 sømil fra basislinierne for det grønlandske fiskeriterritorium indtil 31. oktober 1968. Den norske regering er underrettet om, at den ovenfor nævnte almindelige overgangsperiode er begyndt at løbe også for så vidt angår de af Østgrønlandsoverenskomsten omfattede kystafsnit.

I besvarelse af en interpellation gav den norske udenrigsminister den 28. maj 1964 i Stortinget udtryk for den norske interesse i adgangen til fiskeri og sælfangst i de østgrønlandske farvande.

Regeringen finder, at det må være en naturlig ind-

stilling fra dansk side at erklære sig rede til i en positiv ånd at indlede forhandlinger herom, når den norske regering måtte finde det belejligt, med henblik på at undersøge mulighederne for en overgangsordning, der vil være udtryk for et rimeligt hensyn til norske interesser, men som selvsagt må udformes således, at den tager hensyn til det for befolkningen i Grønland så overordentlig betydningsfulde fiskerierhverv.

I 1925 blev der ved en noteveksling mellem Danmark og henholdsvis Storbritannien og Frankrig tilsagt britiske respektive franske statsborgere, selskaber og skibe mestbegunstigelsesbehandling i Østgrønland. Disse mestbegunstigelsesaftaler er det ikke hensigten formelt at bringe til ophør, men netop deres karakter af mestbegunstigelsesaftaler fører med sig, at de to lande ikke kan have større rettigheder, end de der til enhver tid gælder for norske statsborgere.